

2) Wątpliwości związane z wykładnią art. 23 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/1023.

- 2.1. Czy art. 23 ust. 4 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak przewidziane w art. 487 ust. 1 pkt 2 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe), które zawiera przesłanki wykluczające dostęp do umorzenia, które nie zostały wymienione w wykazie zawartym w art. 23 ust. 4? A dokładnie, czy wykaz przesłanek zawarty w art. 23 ust. 4 należy interpretować w ten sposób, że stanowi on katalog zamknięty, czy też przeciwnie, jest on katalogiem otwartym?
- 2.2. W zakresie, w jakim wykaz ten ma charakter katalogu otwartego, a ustawodawca krajowy może wprowadzić kolejne wyjątki, poza wyjątkami przewidzianymi w dyrektywie, czy art. 23 ust. 4 dyrektywy stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które ustanawia ogólną zasadę wyłączającą umorzenie wierzytelności publicznoprawnych, z wyjątkiem ściśle określonych okoliczności i kwot, niezależnie od charakteru i okoliczności związanych z wierzytelnościami publicznoprawnymi? A dokładnie, czy w niniejszej sprawie ma znaczenie okoliczność, że wcześniejsze uregulowanie, zgodnie z jego wykładnią zawartą w orzecznictwie Tribunal Supremo (sądu najwyższego, Hiszpania), zezwalało w pewnym zakresie na umorzenie wierzytelności publicznoprawnych, a przepis transponujący został wykorzystany do ograniczenia zakresu umorzenia?
- 2.3. W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości odpowiedzi przeczącej na pytania poprzednie, czy należy uznać, że art. 23 ust. 4 dyrektywy stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak przewidziane w art. 489 ust. 1 pkt 5 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe), które ustanawia ogólną zasadę wyłączającą umorzenie wierzytelności publicznoprawnych (z pewnymi wyjątkami, które są przedmiotem kolejnego pytania prejudycjalnego) w zakresie, w jakim traktuje ona wierzycieli publicznych w sposób uprzywilejowany w porównaniu z pozostałymi wierzycielami?
- 2.4. W szczególności, oraz w związku z pytaniem poprzednim, czy ma znaczenie okoliczność, że uregulowanie to przewiduje w pewnym zakresie umorzenie wierzytelności publicznoprawnych, lecz jedynie w odniesieniu do określonych wierzytelności i w określonych granicach, które nie wykazują związku z rzeczywistą wysokością zobowiązania?
- 2.5. Wreszcie, czy art. 23 ust. 4 dyrektywy (UE) 2019/[1023] należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 489 ust. 1 pkt 5 TRLC (ustawy – prawo upadłościowe) w zakresie, w jakim umorzenie jest uzasadnione *szczególnym znaczeniem, jakie posiada ono dla sprawiedliwego i solidarnego społeczeństwa, opartego na rządach prawa* oraz odwołuje się w sposób ogólny do wierzytelności publicznej bez względu na szczególny charakter danej wierzytelności? A dokładnie, czy ma w tym względzie znaczenie okoliczność, że ogólne uzasadnienie ma zastosowanie zarówno w odniesieniu do wierzytelności wymienionych w wykazie zawartym w art. 23 ust. 4 dyrektywy, jak i w odniesieniu do okoliczności lub wierzytelności, które nie zostały wymienione w tym wykazie?

⁽¹⁾ Oznaczenie niniejszej sprawy jest fikcyjne. Nie odpowiada nazwisku, bądź nazwie żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości) (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil
n° 10 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 15 maja 2023 r. – Agencia Estatal de la Administración
Tributaria/S.E.I**

(Sprawa C-305/23, Bacigán ⁽¹⁾)

(2023/C 329/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 10 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Strona pozwana: S.E.I

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli ustawodawca krajowy zdecyduje się rozszerzyć stosowanie postępowań przewidzianych w celu umarzania zobowiązań zaciągniętych przez niewypłacalnych przedsiębiorców na niewypłacalne osoby fizyczne niebędące przedsiębiorcami, jak przewidziano w art. 1 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r.⁽¹⁾, czy koniecznie musi on dostosować swoje uregulowanie do przepisów zawartych w tytule III dyrektywy?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zakres pojęcia nieuczciwego zachowania, o którym mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r., obejmuje niedbałe lub lekkomyślne zachowanie dłużnika będące źródłem powstania zobowiązania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie:

- 3) Czy przypadki określone w art. 23 ust. 2 lit. a)-f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. stanowią zamknięty wykaz ściśle określonych i uzasadnionych okoliczności, czy też państwa [członkowskie] mogą wprowadzić inne ściśle określone i uzasadnione okoliczności?

W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi, że państwa [członkowskie] mogą wprowadzić inne ściśle określone i uzasadnione okoliczności, niż wskazane w art. 23 ust. 2 lit. a)-f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r.:

- 4) Czy nowe ściśle określone okoliczności wprowadzone przez państwo [członkowskie] powinny być w każdym przypadku uzasadnione nieuczciwym zachowaniem lub działaniem w złej wierze?

W przypadku udzielenia na pytania [trzecie i czwarte] odpowiedzi, że państwa [członkowskie] nie mogą wprowadzać okoliczności innych, niż wskazane w art. 23 ust. 2 lit. a)-f) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r., bądź, jeżeli wprowadzają inne zachowania odmienne i ściśle określone, musi to być uzasadnione nieuczciwym zachowaniem lub działaniem dłużnika w złej wierze?

- 5) Czy wykładnia zgodna z art. 23 dyrektywy wyklucza stosowanie uregulowania takiego jak art. 487 ust. 1 pkt 2 texto refundido de la Ley Concursal (tekstu jednolitego ustawy – prawo upadłościowe), jeżeli stwierdzono, że bardzo poważne naruszenie przepisów prawa podatkowego jest wynikiem zachowania dłużnika, które nie jest ani nieuczciwe, ani nie jest działaniem w złej wierze?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa, która nie odpowiada rzeczywistej nazwie żadnej ze stron postępowania

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniająca dyrektywę (UE) 2017/1132 (Dz.U. 2019, L 172, s. 18).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 22 maja 2023 r. – Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas
(STAVLA)/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA i in.**

(Sprawa C-314/23, STAVLA)

(2023/C 329/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA)

Strona pozwana: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), Unión General de Trabajadores (UGT), Unión Sindical Obrera (USO), Comité de empresa de Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Dirección General de Trabajo, Instituto de las Mujeres, Ministerio Fiscal, Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA), Sindicato Unión Profesional de Pilotos de Aerolíneas (UPPA)